

OSOLONY (5) *part praet pass pf*

Wszystkie o *prawdopodobnie jasne* (tak też *WujBib*).

sg n I osolonym (2). *ϕ f N osoloną* (1). *ϕ G osolon(e)j* (1). *ϕ pl N subst osolon(e)* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Posypyany, zaprawiony solą (5) : Pod rana mu wykárbowác by ropá zchodzilá ná doł/ ono wykárbowánié/ wymyc octem ofolonym *SienLek* 179, 99v.

Przen [czym] (3) : Bo toż znaczy być okrzczonym ogniem: co być ofolonym ogniem. *WujNT* 159.

Wyrażenie: »solą osolony« (1): Abo wiem káždy ogniem bédzie połolon: á każda ofiárá bédzie solą ofolona [*omnis victima sale salietur*]. [...] Mieyciefz w łobie sol *WujNT Mar* 9/49.

Szereg: »omaszczony abo osolony« (1): lafky boze maryey lą omyalczone [!] abo ofolone mądrofzczyą a rołtropnofzczyą *PatKaz III* 125v.

Cf OSOLIĆ

MŚ